

Bir adam kuyuya düştü. Duvarları dik ve sert olduğu için çıkması olanaksızdı. Kendisine yardım etsinler diye var gücüyle bağırdı. Derken **Buda** kuyudan geçiyordu. Zavallı adamcağımızı şöyle avutuyordu: "Sen her zaman iyi bir insandın. Ölümünden korkmana gerek yok. Her halde yeni doğuşlar tekerleğinden çıkacaksın." Ve yoluna devam ediyordu.

Bir dönem sonra **İslamiyetin peygamberi Muhammet** uğradı. İmdat çağrıları işitip kuyuya bakıyordu. Adama acıyarak kendisine şöyle seslendi: "Zavallı dostum, acıyorum sana. Fakat ne yapabilirim ki, başına gelen Allah'ın isteğiydi." O da uzaklaştı.

En sonda **İsa Mesih** yaklaştı. O da kaza gören adamın artık kısık sesiyle yaptığı çağrıları işitiyordu. Hemen adımlarını kazanın olduğu yere yöneltiyordu. Söz etmeden kuyuya atlıyordu. "Omuzlarıma çık", diye

adama buyurdu, "ondan sonra yükselttiğim ellerime;
Kuyunun kenarına erişip çok kolay çıkabileceksin."
Ve böyle oldu.

**"(İsa'dan) başka hiç kimsede
kurtuluş yoktur.**

**Bu göğün altında insanlara
bağışlanmış, bizi kurtarabile-
cek (İsa'dan) başka
hiçbir ad yoktur."**

(İncil, Elçilerin İşleri 4:12)